

ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ ΠΑΡΑΤΕΘΗΣΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Παρασκευή 8-11-2024)

**«Ίδού δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ
τό αὐτό» (Ψλμ. 132, 1).**

Μακαριώτατε,

Εὐχαριστοῦμεν καὶ ὑπερδοξάζομεν τὸ πανύμνητον Ὄνομα τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ ὅτι ἐχαρίσατο εἰς ἡμᾶς τὴν μεγίστην ταύτην εὐλογίαν, νὰ μετέχωμεν, πρωτίστως μὲν τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχοτρόφου Εὐχαριστιακῆς Τραπέζης, τοῦ ἱερωτάτου δηλονότι μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὸ ὁποῖον ἐτελεσιουργήθη, τὴν πρωΐαν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς παρούσης ὑλικῆς τραπέζης, νοουμένης ὡς προεκτάσεως τῆς πρώτης, προεξαρχούσης μάλιστα εἰς ἀμφοτέρας τὰς Τραπέζας τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος.

Ὁ καθ' ἱεράρχησιν σοφὴν, συνδυασμὸς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς τραπέζης ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διφυῆ ὑπόστασιν, συγκειμένην ἐκ ψυχῆς ἀθανάτου καὶ σώματος ὑλικοῦ. Ἐντεῦθεν, ὁ ἄνθρωπος χρῆζει μὲν τῆς ὑλικῆς τροφῆς πρὸς ζωάρκειαν καὶ συντήρησιν, καλεῖται ὅμως νὰ ἀναβιβασθῆ δι' αὐτῆς εὐχαριστιακῶς ἐκ τῶν γηίνων πρὸς τὰ ἐπουράνια, πρὸς Αὐτόν τοῦτον τὸν χορηγὸν παντός ἀγαθοῦ, Κύριον, «ἐξ οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον», μεταλαμβάνων ἐν ἀφελότητι καρδίας τῆς ἐπικήρου ταύτης, πλὴν ὅμως ἀναγκαίας τροφῆς, τὴν ὁποῖαν, «ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν

μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως» (Α΄ Τιμ. δ΄ 3-5).

Από τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας ἡ ὑλικὴ τράπεζα ἀπετέλεσε σημεῖον ἀναφορᾶς τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, τόπον συναντήσεως, τρόπον κοινωνικῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως καὶ ἐργαστήριον ψυχικῆς παρακλήσεως προσώπων, τὰ ὅποια διὰ τῆς ἀπὸ κοινοῦ μεταλήψεως ὑλικῆς τροφῆς, προάγουν καὶ ἐνισχύουν ταυτοχρόνως καὶ τὴν μετ’ ἀλλήλων ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν κοινωνίαν των. Ἦδη ἀπὸ τῆς πολιᾶς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος παραλλήλως πρὸς τὴν μετάληψιν τῆς ὑλικῆς ταύτης τροφῆς, τὸ οὕτω πῶς παρ’ ἀρχαίοις Ἕλλησι λεγόμενον συμπόσιον, οἱ συνδαιτημόνες ἐνδιέτριβον καὶ εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀναζήτησιν τῶν μεγάλων ἀληθειῶν τῆς ζωῆς. Ὡς ἀποτέλεσμα τούτου ἔχομεν τὰ περίφημα καὶ διδακτικότατα φιλοσοφικὰ ἔργα μὲ σκηρικὸν τὴν αἴθουσαν τοῦ συμποσίου.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν τὴν ὥραν τῆς κοινῆς μετὰ τῶν μαθητῶν Του τραπέζης ἐπέλεξεν, ἵνα παραδώσῃ τὰ Ἄχραντα καὶ κοσμοσωτήρια Αὐτοῦ Μυστήρια. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ θεϊότατον μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας ὡς Δεῖπνον εἰκονίζεται καὶ οὕτω καλεῖται. Καὶ πάλιν ἐν ὥρᾳ δείπνου καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, ἐφάνερωσεν Ἐαυτὸν ὁ Ἀναστάς Κύριος εἰς τοὺς πρὸς Ἑμμοῦς πορευομένους δύο μαθητάς Του. Ἡ ὥρα αὕτη, τῆς ἀπὸ κοινοῦ δηλονότι μεταλήψεως τῶν αὐτῶν ἐπιγεῖων ἀγαθῶν, καθιστᾷ ἐφικτὴν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ προσώπῳ ἐκάστου ἀδελφοῦ, ὅταν βεβαίως αἱ καρδίαι ἡμῶν τυγχάνουσι καιόμεναι ἐκ τῆς πρὸς Ἐκεῖνον ἀγάπης.

Μακαριώτατε,

Στοιχοῦντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν μακροαίωνα ταύτην, φιλόθεον καὶ πανανθρώπινον παράδοσιν, μετ’ εὐλαβείας πολλῆς καὶ τιμῆς ἐξειδιασμένης ἐκφράζομεν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν πηγαῖαν ἡμῶν χαρὰν διὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν χαριτοφόρον παρουσίαν Σας καὶ μεθ’ ἀπάντων τῶν ἐκλεκτῶν συνδαιτυμόνων, ὑψοῦμεν τὸ ποτήριον τοῦτο εὐχόμενοι, ζεούση καρδίᾳ, ὑπὲρ τῆς κατ’ ἄμφω ὑγείας Ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν παντί καὶ κατὰ Χριστόν εὐωδόσεως τοῦ θεοφιλοῦς καὶ κατὰ

πάντα ὑψηλοῦ Πρωθιεραρχικοῦ ἔργου Σας, πνευματικοῦ τε καί
ἐθνικοῦ. Εὐλογεῖτε καί ὑγιαίνετε ἐν παῶσι!

†Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ